

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.203 van 19 september 2011
in de zaak A. 195.543/IX-6731**

In zake : Myriam VAN BIERVLIET
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Enrico De Simone
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Broederminstraat 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 februari 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de directieraad van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid van 21 december 2009 waarbij aan Myriam Van Biervliet de evaluatie “onvoldoende” voor het jaar 2008 definitief wordt toegekend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 206.084 van 29 juni 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

De verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 september 2011.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Enrico De Simone, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster is sinds 1 oktober 2000 in dienst van de Vlaamse overheid. Zij is als vast benoemd adjunct van de directeur werkzaam bij het departement Leefmilieu, Natuur en Energie.

Na eerder op twee andere diensten te hebben gewerkt, maakt zij vanaf 1 januari 2008 deel uit van de dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid. Tot 22 april 2008 is zij ook nog secretaris van het Technisch Overleg Milieureglementering, een functie die zij heeft overgehouden van haar vorige dienst.

3.2. Op 28 februari 2008 wordt met de verzoekster een planningsgesprek gevoerd. Tijdens dat gesprek wordt de nieuwe functiebeschrijving van de verzoekster besproken, die de belangrijkste resultaatsgebieden en de verwachte competenties bevat. Er worden bij deze gelegenheid ook een aantal persoonlijke doelstellingen geformuleerd, waaronder het verwerven van kennis over de materie van de veiligheidsrapportering en het ontwikkelen van een “bijzondere expertise” in deze materie.

3.3. Op 22 april 2008 heeft een eerste functioneringsgesprek met de verzoekster plaats. Daarbij wordt beslist dat zij niet langer voor het Technisch Overleg Milieureglementering zal werken, opdat zij zich volledig zou kunnen toewijden op de werking van de dienst Veiligheidsrapportering en zij “alle energie [zou kunnen] steken in haar opleiding, in het studeren van de VR-materie en in het uitvoeren van haar taken”.

3.4. Op 22 mei 2008 heeft een tweede functioneringsgesprek plaats. Blijkens het verslag van dat gesprek is de reden daarvoor dat de verzoekster er niet in slaagt zich aan te passen aan en te integreren in het team van de dienst Veiligheidsrapportering. Zij levert niet de verwachte kwaliteit van werk en slaagt er niet in om op een hoogstaande, technische wijze in het team te communiceren. De wijze waarop zij haar dossiers behandelt, vertoont tevens een te groot aantal tekortkomingen zowel wat volledigheid, tijdsplanning als accuratesse betreft.

Volgens het verslag bevestigt de verzoekster de voormelde vaststellingen en stelt zij over meer tijd te moeten kunnen beschikken om ervaring

op te doen in de materie. Zij stelt voor om zelf een lijst op te stellen van de fouten die ze maakt, om aldus een “zelfverbetermethode” te ontwikkelen.

Uit het verslag blijkt voorts dat aan de verzoekster uitvoerig is meegedeeld in welke mate haar collega's op de dienst kritiek hebben op haar werk en op welke manier haar gedrag irriteert. Er wordt afgesproken dat zij hierover haar collega's zal bevragen, de aandachtspunten zal inventariseren en een actieplan zal opstellen met het oog op haar volwaardige integratie.

Er wordt ten slotte afgesproken dat de verzoekster via “Werk-wijzer” zou blijven zoeken naar “een meer geschikte werkplek in de Vlaamse overheid”.

3.5. Tijdens een opvolgingsgesprek op 12 augustus 2008 blijkt dat de toestand niet wezenlijk is verbeterd. Er blijft een te hoge foutenlast in de werkzaamheden van de verzoekster. Wat haar integratie betreft, wordt wel bereidwilligheid vastgesteld, maar is het gewenste resultaat nog niet bereikt.

De afspraak met de verzoekster om via “Werk-wijzer” een andere, meer geschikte werkplek te zoeken, is inmiddels opgeschort.

3.6. Tijdens een opvolgingsgesprek op 25 november 2008 stellen zowel de eerste evaluator als de verzoekster zelf vast dat zij niet volwaardig is geïntegreerd in de dienst. De verzoekster stelt dat ze het gevoel heeft door haar collega's te worden genegeerd. De eerste evaluator besluit dat er sinds het vorige opvolgingsgesprek geen vooruitgang is gemaakt.

De verzoekster voegt haar opmerkingen toe aan het verslag van het gesprek en laat daarbij blijken niet akkoord te gaan met het besluit van de eerste evaluator. In essentie stelt zij met betrekking tot haar integratie in de dienst dat deze van twee kanten moet komen en dat zij de indruk heeft dat zij de enige is die daartoe pogingen heeft ondernomen. Wat de kwaliteit van haar werk betreft, laat

zij gelden dat de fouten die zij weliswaar nog maakt, minder frequent en zwaar zijn dan vroeger en dat zij in een gunstige richting evolueert.

3.7. Op 12 maart 2009 heeft een evaluatiegesprek plaats dat resulteert in een evaluatieverslag, waarin het functioneren van de verzoekster tijdens het werkjaar 2008 wordt beoordeeld. Voor bijna alle persoonsgebonden competenties en voor de resultaatsgerichte doelstellingen die tijdens het planningsgesprek van 28 februari 2008 werden afgesproken, wordt de verzoekster in mindere of meerdere mate negatief beoordeeld. De eindbeoordeling luidt: “onvoldoende”.

In de opmerkingen die de verzoekster bij het evaluatieverslag laat voegen, stelt zij onder meer dat zij duidelijk bereid was en gepoogd heeft zich de materie van de dienst Veiligheidsrapportering, die voor haar totaal nieuw was, eigen te maken. De eisen die aan haar als onervaren nieuweling werden gesteld, waren echter dermate hoog dat zij er onmogelijk kon aan voldoen. De verzoekster wijst er voorts op dat haar leidinggevendenden haar reeds na enkele weken met het oog op een herplaatsing doorverwezen naar “Werk-wijzer”, wat getuigt van het ontbreken van een echte bereidheid om haar een kans te geven. Aldus werd haar de motivatie ontnomen om de zware studie-inspanningen te doen die nodig waren om de materie van de dienst Veiligheidsrapportering onder de knie te krijgen, vermits zij blijkbaar hoe dan ook niet lang op die dienst zou blijven werken. Bij haar collega’s verminderde dienvolgens ook de motivatie om haar op te leiden. Volgens de verzoekster is het minstens onzorgvuldig om, wanneer dan haar doorverwijzing naar “Werk-wijzer” wordt ingetrokken, haar een gebrek aan vakkennis en bereidheid tot leren te verwijten. Zij besluit dat haar evaluatie “onvoldoende” buiten proportie is.

3.8. Op 9 april 2009 stelt de verzoekster tegen haar evaluatie “onvoldoende” beroep in bij de raad van beroep. Haar beroepschrift vermeldt de opmerkingen die zij bij het evaluatieverslag heeft laten voegen.

3.9. Op 8 mei 2009 adviseert de raad van beroep, met vier stemmen vóór en drie stemmen tegen, dat de evaluatie “onvoldoende” van de verzoekster ongegrond is. Dit advies steunt op de volgende overwegingen:

“Overwegende dat beide partijen akkoord waren om betrokkene een nieuwe kans te geven in een andere dienst van dezelfde afdeling;

Overwegende dat er een discrepantie is tussen de verwachtingen inzake de opleiding en de resultaten ervan van de overheid enerzijds en de verzoeker anderzijds;

Overwegende dat betrokkene niet optimaal kansen heeft gekregen om zich in haar nieuwe dienst ten volle te ontplooiën;

Overwegende dat betrokkene buiten haar medeweten aangemeld werd voor herplaatsing bij Werk-wijzer hetgeen haar motivatie en functioneren en de interactie met haar collega's negatief heeft beïnvloed;

Overwegende dat uit de opvolgings-, functionerings- en evaluatiegesprekken is gebleken dat haar prestaties niet beantwoorden aan de verwachtingen;

Overwegende dat uit de debatten en de stemming is gebleken dat er positieve en negatieve elementen zijn die het besluit van een evaluatie ‘onvoldoende’ hebben beïnvloed.”

3.10. Op 14 mei 2009 behandelt de directieraad het dossier van de verzoekster. Blijkens de notulen van de desbetreffende vergadering van de directieraad worden eerst de eerste evaluator en de collega die aan de verzoekster opdrachten heeft gegeven, gehoord. Vervolgens wordt ook de verzoekster, bijgestaan door een vertegenwoordiger van de vakbond, gehoord. De daaropvolgende beraadslaging resulteert in een stemming waarbij wordt beslist aan de verzoekster voor het werkjaar 2008 de evaluatie “onvoldoende” definitief toe te kennen.

Noch het verslag van deze vergadering van de directieraad, noch de beslissing van de directieraad worden aan de verzoekster ter kennis gebracht.

3.11. Op 25 mei 2009 neemt de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie een formeel besluit waarbij hij beslist dat “tegen [de verzoekster] de PLOEG-evaluatie ‘onvoldoende’ over het werkjaar 2008 definitief [wordt] uitgesproken”.

Een afschrift van dit besluit wordt met een brief van dezelfde datum aan de verzoekster ter kennis gebracht.

Bij arrest nr. 197.682 van 10 november 2009 vernietigt de Raad van State, op vordering van de verzoekster, dit besluit omdat het werd genomen door een onbevoegde overheid.

3.12. Ingevolge deze vernietiging komt de directieraad op 21 december 2009 opnieuw bijeen. Hij beslist, met acht stemmen vóór en één onthouding, om ten aanzien van de verzoekster “de PLOEG-evaluatie ‘onvoldoende’ over het werkjaar 2008 definitief uit te spreken”.

Deze beslissing steunt in het bijzonder op de volgende motieven:

“[...]”

Gelet op het arrest van de voorzitter van de IXe kamer van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State met nr. 197.682 van 10 november 2009, in de zaak A. 193.511/IX 6460, ter kennis gebracht op 18 november 2009, waarbij de Raad van State het hoger genoemde besluit van de SG van het departement LNE van 25 mei 2009 vernietigt;

Overwegende dat de Raad van State stelt dat het hoger genoemde besluit van de SG van het departement LNE van 25 mei 2009 een besluit van de directieraad van het departement LNE had moeten zijn;

Overwegende dat de besluitvorming hernomen wordt vanaf het ogenblik van ontsporing;

Overwegende dat de directieraad dus zelf het besluit dient te treffen;

Overwegende dat dit besluit wordt getroffen door een directieraad waarvan er niemand deel van kan uitmaken die niet aanwezig was op de hoorzitting van 14 mei 2009;

Overwegende dat de DIR het op 8 mei 2009 opgestelde advies van de Raad van Beroep opnieuw overloopt, en nagaat of er overeenkomstig dit advies een besluit kan getroffen worden;

Overwegende dat de Raad van Beroep in [zijn] advies van 8 mei 2009 stelt dat beide partijen akkoord waren om betrokkene een nieuwe kans te geven in een andere dienst van dezelfde afdeling;

Overwegende dat Myriam Vanbiervliet zelf gevraagd heeft om naar de dienst VR te gaan;
dat Myriam Vanbiervliet aan de DIR meedeelde dat ze tevreden was met de overstap van haar vroegere dienst GebiedsGericht Beleid (GGB) naar haar nieuwe dienst VR in dezelfde afdeling;
dat Myriam Vanbiervliet herhaaldelijk deelnam aan sollicitaties voor functies die toen open stonden, maar dat Myriam Vanbiervliet niet geselecteerd werd;

Overwegende dat volgens de DIR Myriam Vanbiervliet zich zeer terughoudend opstelt, weinig initiatief neemt, een afwachtede houding aanneemt en dat ze verwacht dat anderen haar zullen begeleiden;
dat Myriam Vanbiervliet zich te pas en te onpas zou moeien en dat ze zeer kritisch en negatief is ingesteld;
dat het opportuun is van [M.B.] om Myriam Vanbiervliet niet op een (contact)lijst te plaatsen, doordat zij niet voldoende kennis heeft van de VR-materie;

Overwegende dat de DIR van oordeel is dat Myriam Vanbiervliet onterecht concludeert dat ze niet gewaardeerd wordt door anderen, omdat collega's het vaak heel druk hebben en niet altijd direct tijd kunnen maken om Myriam Vanbiervliet te antwoorden als zij te pas en te onpas vragen gaat stellen;

Overwegende dat volgens de DIR de personeelsleden van de dienst VR in het begin niet op de hoogte waren van welke beoordeling voor de evaluatie over het werkjaar 2007 Myriam Vanbiervliet ging krijgen;
dat de DIR van mening is dat Myriam Vanbiervliet effectief met een propere lei startte op de dienst VR en dat Myriam Vanbiervliet alle kansen heeft gekregen om het waar te maken op de dienst VR;
dat het diensthoofd VR vanaf januari 2008 er alles aan gedaan heeft om Myriam Vanbiervliet zo optimaal mogelijke kansen te geven om goed te functioneren binnen de dienst VR;

Overwegende dat de Raad van Beroep in [zijn] advies van 8 mei 2009 stelt dat er een discrepantie is tussen de verwachtingen inzake de opleiding en de resultaten ervan van de overheid enerzijds en de verzoeker anderzijds;

Overwegende dat [L.G.] aan de DIR heeft uitgelegd hoe aan Myriam Vanbiervliet in de eerste week van januari, aan de hand van een opleidingsblad voor nieuwe medewerkers, uitgelegd werd welk opleidingsprogramma ze moest doorlopen;

dat aan Myriam Vanbiervliet werd meegedeeld dat ze steeds bij [L.G.] terecht kon voor concrete vragen en verdere uitleg;

Overwegende dat volgens [M.B.] het in het begin een goede traditie was om zelfstudie te combineren met een bespreking van de dossiers op de dienstvergaderingen waarbij knelpunten besproken worden en dat dit nu nog steeds zo gebeurt;
dat Myriam Vanbiervliet de kans en de tijd heeft gekregen om te studeren;
dat Myriam Vanbiervliet een vooropleiding en een zekere technische bagage had toen ze startte bij de dienst VR;
dat volgens de DIR de collega's van Myriam Vanbiervliet deze klachten niet hebben;

Overwegende dat de DIR het spijtig vindt dat Myriam Vanbiervliet weinig interesse vertoont om de opleiding Veiligheidscoördinator niveau 1 te volgen, hoewel Myriam Vanbiervliet beweert dat ze een grote interesse heeft voor de functie bij de dienst VR;

Overwegende dat volgens de DIR art. II, 6 van het VPS bepaalt dat het personeelslid recht heeft op informatie en vorming zowel wat alle aspecten betreft die nuttig zijn voor de functie-uitoefening als met het oog op de uitbouw van de beroepsloopbaan, maar dat ook elk personeelslid zich op de hoogte moet houden van de evolutie van de technieken, reglementeringen en navorsingen in de materies waarmee hij/zij beroepshalve belast is;
dat de plicht tot vorming een actieve rol inhoudt van zowel de overheid als het personeelslid;

Overwegende dat in de planning voor het werkjaar 2008 de competenties 'voortdurend verbeteren' en 'initiatief' zijn opgenomen en als resultaatgerichte doelstelling 'kennis verwerven in de materie van de dienst VR' werd opgenomen;
dat deze doelstelling volgens de DIR inhoudt dat de kennis verworven moest worden in de eerste 6 maanden van 2008 en dit door begeleiding van de collega's van de dienst VR en door zelfstudie;
dat Myriam Vanbiervliet deze kennis niet heeft verworven;

Overwegende dat de Raad van Beroep in [zijn] advies van 8 mei 2009 stelt dat betrokkene niet optimaal de kansen heeft gekregen om zich in haar nieuwe dienst te ontplooien;

Overwegende dat volgens de DIR de Raad van Beroep hiermee de volledige verantwoordelijkheid voor het slecht functioneren van Myriam Vanbiervliet bij de overheid legt, met name bij haar evaluatoren en dat de Raad van Beroep hierdoor van Myriam Vanbiervliet geen enkele inspanning of initiatief verwacht en meent dat Myriam geen verantwoordelijkheid moet opnemen om tot goede prestaties te komen;

Overwegende dat volgens de DIR de vakbondsvertegenwoordiger van Myriam Vanbiervliet ook alle verantwoordelijkheid bij de leidinggevend en de collega's legt;
dat volgens de DIR Myriam Vanbiervliet elk jaar zo kan herhalen dat ze een moeilijke periode heeft gehad en dat ze gedurende 6 maanden niet voldoende kansen heeft gehad;
dat de DIR van oordeel is dat Myriam Vanbiervliet niet goed functioneert op de dienst VR, hoewel ze zelf gevraagd heeft om naar de dienst VR te gaan om te bewijzen dat zij wel goed kon functioneren en hoewel Myriam Vanbiervliet zelf zegt dat ze graag op de dienst VR werkt;
dat de DIR meent dat Myriam Vanbiervliet al veel jobs heeft gedaan binnen leefmilieu, maar dat het overal fout loopt;

Overwegende dat volgens de DIR Myriam Vanbiervliet niet gediscrimineerd is geweest ten opzichte van anderen en dat ze evenveel kansen heeft gekregen wat betreft vorming en evenveel kansen om zich in te werken;
dat de DIR van mening is dat Myriam Vanbiervliet een zwart-wit houding heeft over enerzijds zichzelf en anderzijds de anderen en dat ze alle problemen afschuift op de collega's en dat alle problemen volgens Myriam Vanbiervliet door anderen veroorzaakt worden;

Overwegende dat de Raad van Beroep in [zijn] advies van 8 mei 2009 stelt dat betrokkene buiten haar medeweten aangemeld werd voor herplaatsing bij Werkwijzer hetgeen haar motivatie en functioneren en de interactie met haar collega's negatief heeft beïnvloed;

Overwegende dat de voorzitter van de DIR stelt dat het, volgens het VPS, de lijnmanager is die de personeelsleden van zijn entiteit aanwijst die in aanmerking komen voor herplaatsing bij Werkwijzer en dat het niet het personeelslid zelf is die dit doet;
dat de voorzitter van de DIR stelt dat hij als leidend ambtenaar van het departement LNE beslist heeft om Myriam Vanbiervliet aan te melden bij Werkwijzer om Myriam Vanbiervliet zo alle kansen te doen behouden om de best geschikte functie te vinden in de Vlaamse overheid, zodat indien het niet op de dienst VR zou lukken, Myriam Vanbiervliet ondertussen mogelijks andere kansen via Werkwijzer kon grijpen;
dat de leidend ambtenaar van het departement LNE dit bij Werkwijzer gedaan heeft in samenspraak met [K.D.S.], toenmalig afdelingshoofd van de afdeling Milieu, Natuur- en Energiebeleid en in samenspraak met het diensthoofd van de dienst VR, [M.B.];
dat Myriam Vanbiervliet van deze beslissing in kennis werd gesteld;

Overwegende dat Myriam Vanbiervliet vroeg om Werkwijzer stop te zetten;
dat de leidend ambtenaar van het departement LNE beslist heeft om het herplaatsingsdossier van Myriam Vanbiervliet te schorsen, zodat Myriam Vanbiervliet de kans kreeg om zich 100% in te zetten voor en te concentreren op haar huidige job op grond van de gemaakte afspraken;

dat Myriam van deze beslissing van de leidend ambtenaar van het departement LNE in kennis werd gesteld;

Overwegende dat de Raad van Beroep in [zijn] advies van 8 mei 2009 stelt dat uit de opvolgings-, functionerings- en evaluatiegesprekken is gebleken dat haar prestaties niet beantwoorden aan de verwachtingen;

Overwegende dat de DIR van mening is dat Myriam Vanbiervliet een groot gebrek aan zelfkennis heeft, doordat ze niet weet wat ze moet doen om zich te verbeteren en om in de omgeving te kunnen meedraaien;
dat de DIR stelt dat Myriam een gebrek aan inlevingsvermogen heeft, doordat volgens Myriam Vanbiervliet de rest van de wereld tegen haar is en dat ze de reacties van anderen niet goed kan inschatten en daar niet adequaat kan op reageren;

Overwegende dat de Raad van Beroep zelf meedeelt dat Myriam haar prestaties onvoldoende waren;
dat Myriam Vanbiervliet 4 van de 5 resultaatsgerichte doelstellingen niet heeft behaald;

Overwegende dat Myriam Vanbiervliet een opvolgingsgesprek krijgt in maart 2008 waarbij haar meegedeeld wordt dat het niet goed loopt;
dat de DIR van oordeel is dat het normaal is dat men na drie maanden de pijnpunten bespreekt als men merkt dat er zaken fout lopen;
dat als een dienst iemand een tweede kans wil geven, het normaal is dat men na drie maanden de voorbije periode eens gaat bekijken;.
dat dit volgens de DIR langs twee kanten dient bekeken te worden;
dat volgens de DIR de formulering in het opvolgingsgesprek misschien ongelukkig is, maar dat het zo duidelijk is waar het probleem werkelijk ligt;

Overwegende dat volgens de DIR de evaluatoren hun verantwoordelijkheid hebben genomen bij het beoordelen van Myriam Vanbiervliet en dat daardoor de DIR dit moet respecteren en de evaluatoren moet steunen;
dat er volgens de DIR veel voor Myriam Vanbiervliet is gedaan en dat er vooral moet benadrukt worden dat Myriam Vanbiervliet in haar afdeling een tweede kans krijgt

Overwegende dat de Raad van Beroep in [zijn] advies van 8 mei 2009 stelt dat er positieve en negatieve elementen zijn die het besluit van de evaluatie ‘onvoldoende’ hebben beïnvloed;

Overwegende dat de DIR stelt dat in de jaren 2000 er veel vergaderd werd over de GGO-richtlijn waarbij vastgesteld werd dat Myriam vaak in slaap viel;
dat [M.B.] aan de DIR meedeelt dat het probleem nog steeds bestaat en het wellicht erger is dan wat Myriam laat uitschijnen;
dat het volgens [M.B.] gaat over ‘in slaap vallen’ gedurende minuten en dat de medische problematiek die Myriam zelf aanhaalt als argument, door Myriam zelf heel sterk wordt geminimaliseerd;

dat dit door sommige leden van de DIR wordt bevestigd;

Overwegende dat Myriam aan de DIR meedeelt dat ze een nieuweling was; dat de DIR nochtans van oordeel is dat Myriam al verschillende jobs gedaan heeft in leefmilieu, gezien Myriam Vanbiervliet sinds 2000 bij de Vlaamse overheid werkt in het beleidsveld Leefmilieu en dat dus van Myriam kan verwacht worden dat ze een ruim kader zou moeten hebben, doordat ze de omgeving, de afdelingen, de entiteiten en de Vlaamse overheid reeds kent;”

Een afschrift van het desbetreffende besluit van de directieraad wordt met een brief van dezelfde datum aan de verzoekster ter kennis gebracht.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Onderzoek van de middelen

Tweede middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoekster voert in het middel de schending aan van haar rechten van verdediging, doordat de directieraad op 14 mei 2009 haar eerste evaluator en haar collega L.G., die niet betrokken was bij haar evaluatie, heeft gehoord zonder dat zij daarbij aanwezig was. Het was volgens de verzoekster voor haar dan ook onmogelijk om op een nuttige wijze en vóór het nemen van de definitieve beslissing over haar evaluatie tegenspraak te voeren tegen hun verklaringen.

5. De verwerende partij antwoordt dat het recht om te worden gehoord niet zo verregaand is als het recht van verdediging in tuchtzaken. De overheid dient ter eerbiediging van de hoorplicht erover te waken dat de betrokkene zijn argumenten over de feiten en de voorgenomen maatregel nuttig, dit wil zeggen met kennis van zaken, naar voor kan brengen. De verwerende partij wijst erop dat, alhoewel de directieraad op grond van het Vlaams personeelsstatuut niet verplicht was om vóór het nemen van zijn definitieve beslissing de verzoekster

of andere partijen te horen, hij te dezen heeft beslist om dezelfde personen te horen als diegene die door de raad van beroep waren gehoord. Aangezien de verzoekster op 26 maart 2009 kennis kreeg van het evaluatieverslag -zodat zij op de hoogte was van de voorgenomen maatregel- en de hoorzitting pas op 14 mei 2009 plaatsvond, beschikte zij over een redelijke termijn om haar verweer voor te bereiden. Uit de notulen van de directieraad blijkt volgens de verwerende partij duidelijk dat de verzoekster werd gehoord over de feiten die haar worden verweten en over de voorgenomen maatregel. Aldus kon de verzoekster met kennis van zaken voor haar belangen opkomen.

Volgens de verwerende partij vereiste de hoorplicht niet dat de verzoekster aanwezig kon zijn bij het horen van andere partijen. Overigens, zo stelt de verwerende partij, werden de verzoekster, haar eerste evaluator en haar collega L.G. tegelijkertijd en tegensprekelijk door de raad van beroep gehoord, zodat de verzoekster op de hoogte was van de bevindingen van laatstgenoemden over haar prestaties, en zij zich ook daartegen met kennis van zaken heeft kunnen verweren.

6. In haar laatste memorie houdt de verzoekster staande dat haar rechten van verdediging zijn geschonden doordat zij geen kennis heeft gekregen van de verklaringen die haar eerste evaluator en haar collega L.G. ten aanzien van de directieraad hebben afgelegd. Pas in het kader van de onderhavige procedure kreeg zij kennis van de desbetreffende notulen van de directieraad, zodat zij niet tijdig de door de voormelde personen aangevoerde elementen heeft kunnen weerleggen.

Beoordeling

7. De rechten van verdediging zijn in administratieve aangelegenheden, behalve in het geval van een uitdrukkelijk andersluidend voorschrift, enkel van toepassing in tuchtzaken. De verzoekster wijst geen

normatieve bepaling aan die de rechten van verdediging te dezen van toepassing zouden maken.

In zoverre de verzoekster in het middel de schending aanvoert van de rechten van verdediging, kan het derhalve niet worden aangenomen.

8. Het middel kan evenwel ook in die zin worden begrepen, zoals de verwerende partij heeft gedaan, dat de verzoekster de schending aanvoert van de hoorplicht als een beginsel van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de administratieve overheid tegen niemand een ernstige maatregel kan nemen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen ernstig aan te tasten, zonder dat hem vooraf de mogelijkheid wordt geboden om op een nuttige wijze zijn standpunt te doen kennen.

Het doel van deze hoorplicht bestaat enerzijds in het vrijwaren van de belangen van de bestuurdde, door hem de mogelijkheid te bieden zijn opmerkingen te doen kennen en aldus een voor hem ongunstige beslissing te vermijden, en anderzijds in het vermijden dat het bestuur een onzorgvuldige beslissing zou nemen omdat het niet beschikt over een volledige kennis van zaken.

9. De vraag rijst of deze hoorplicht te dezen impliceerde dat de verzoekster aanwezig diende te kunnen zijn op het ogenblik dat haar eerste evaluator en haar collega L.G. op 14 mei 2009 door de directieraad werden gehoord over haar functioneren tijdens het jaar 2008 en zij de verklaringen van voornoemden diende te kunnen tegenspreken.

10. Nadat zij op 12 maart 2009 met de verzoekster een evaluatiegesprek hadden gevoerd, hebben de evaluatoren van de verzoekster een evaluatieverslag opgesteld dat besloot tot de evaluatie “onvoldoende” van verzoeksters functioneren tijdens het jaar 2008. De verzoekster heeft haar opmerkingen over dit besluit bij het evaluatieverslag laten voegen. Zij heeft vervolgens tegen haar evaluatie “onvoldoende” beroep ingesteld bij de raad van

beroep. Zij deed dit met een beroepschrift waarin zij haar bezwaren heeft uiteengezet. Volgens het advies van de raad van beroep van 8 mei 2009 werd de verzoekster gehoord in haar middelen en werd de overheid op de hoorzitting vertegenwoordigd door de eerste evaluator van de verzoekster en haar collega L.G. De verzoekster heeft haar argumenten tegen de evaluatie “onvoldoende” op grond van de tot dan gekende gegevens ten aanzien van de raad van beroep kunnen laten gelden, zowel in haar beroepschrift als tijdens de hoorzitting van deze raad, waarop zij in persoon aanwezig was, bijgestaan door een vakbondsafgevaardigde. De verzoekster betwist niet dat zij tijdens de hoorzitting van de raad van beroep kennis heeft kunnen nemen van hetgeen haar eerste evaluator en haar collega L.G. aldaar met betrekking tot haar functioneren hebben aangevoerd en dat zij daarop heeft kunnen reageren.

De hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur houdt voor het bestuur niet de verplichting in dat het betrokken personeelslid wordt gehoord door het orgaan dat bevoegd is om de ongunstige beslissing te nemen. Te dezen heeft de directieraad evenwel op 14 mei 2009 het nodig geacht om de verzoekster nog te horen, evenals haar eerste evaluator en haar collega L.G. De hoorplicht vergde niet noodzakelijk dat de verzoekster aanwezig was tijdens het verhoor van haar eerste evaluator en haar collega L.G. door de directieraad, maar aangezien de verzoekster slechts op een nuttige wijze haar standpunt aan de directieraad kon doen kennen voor zover zij kennis had van het volledige dossier betreffende haar evaluatie “onvoldoende”, met inbegrip van nieuwe gegevens die dateerden van ná de hoorzitting van de raad van beroep, was wel vereist dat zij op het ogenblik van haar verhoor door de directieraad op enigerlei nuttige wijze kennis had kunnen nemen van de verklaringen van haar eerste evaluator en haar collega L.G. voor de directieraad, zodat zij deze kon tegenspreken. Dit is klaarblijkelijk niet het geval geweest, terwijl het bestreden besluit nochtans melding maakt van deze verklaringen en er mede op gesteund is. In de aangegeven mate is dan ook tekortgedaan aan de hoorplicht.

De omstandigheid dat de verzoekster reeds ten aanzien van de raad van beroep haar standpunt met betrekking tot de verklaringen van haar eerste evaluator en haar collega L.G. heeft kunnen laten kennen, doet hieraan geen afbreuk, nu uit het administratief dossier niet blijkt dat voornoemden voor de directieraad de verklaringen die zij eerder voor de raad van beroep hadden afgelegd, louter hebben herhaald.

11. Het middel is in zoverre gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de directieraad van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid van 21 december 2009 waarbij aan Myriam Van Biervliet de evaluatie “onvoldoende” voor het jaar 2008 definitief wordt toegekend.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 19 september 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

André Vandendriessche